

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **soudní exekutor JUDr. Milan Suchánek, Exekutorský úřad Praha 9**, se sídlem Pod Pekárnami 10, Praha 9, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2017, č. j. 48 A 41/2017 - 5,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 13. 3. 2017 se žalobce u Krajského soudu v Praze domáhal ochrany před nezákonným zásahem, který spatřoval v nezákonné dražbě ve věci pod sp. zn. 085 EX 1377/13, soudního exekutora JUDr. Milana Suchánka, který byl pověřen provedením exekuce na základě pověření k provedení exekuce č. j. 73 EXE 861/2013 – 14 ze dne 1. 3. 2013, které vydal Obvodní soud pro Prahu 9. Žalobce specifikoval, že za zásah považoval nezákonně vyhlášenou dražební vyhlášku a dražební rok provedený dne 20. 11. 2014, resp. 21. 1. 2014.

Usnesením ze dne 6. 4. 2017, č. j. 48 A 41/2017 - 5, Krajský soud v Praze věc postoupil Městskému soudu v Praze.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítal nezákonnost, podjatost, zmatečnost, trestnou činnost úředních osob, nulitu všech úkonů a nicotnost všech úkonů. Dále žádal o ustanovení zástupce, osvobození od soudních poplatků a prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud vyhodnocuje okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení a kasační stížnosti, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012 – 11). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 – 13). V evidenci zdejšího soudu je vedeno ke dni rozhodování v této věci přes 250 spisů, kde stěžovatel vystupuje v pozici účastníka. Z evidence zdejšího soudu je dále patrné,

že množství stěžovatelem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně samo o sobě neznamená, že by jeho žádostem nemělo být vyhověno. Rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů, či spíše bezobsažných tvrzení ve výše popsané „formulářové“ podobě, kdy stěžovatel fakticky ve svých „kasačních stížnostech“ obměňuje pouze čísla jednací napadených rozhodnutí správních soudů.

Nejvyšší správní soud nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti ani k provedení standardních procesních úkonů, tj. nevyzval stěžovatele k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je stěžovatel opět veden snahou vést „spor pro spor“. Takové výzvy vůči stěžovateli neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení. Tyto výzvy naopak rozehrávají písemný „ping pong“ mezi stěžovatelem a zdejšími soudy, který prodlužuje řízení o kasační stížnosti o několik týdnů až měsíců. Stěžovatel vždy žádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však tyto žádosti zamítne, neboť shledá kasační stížnost zjevně bezúspěšnou. Výsledkem řízení pak bude jeho zastavení pro nezaplacení soudního poplatku nebo odmítnutí návrhu pro neodstranění jeho vad.

Nejvyšší správní soud nepochybuje, že tento bezúčelný a zcela neefektivní postup by se odehrál i v posuzované věci. Žaloba nemá naději na úspěch, neboť stěžovatel brojí proti postupu soudního exekutora v exekučním řízení, o čemž nemají správní soudy pravomoc rozhodovat – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2011, č. j. 5 Aps 6/2011 – 85.

Nejvyšší správní soud proto stěžovatelovu kasační stížnost a limine odmítá pro vady podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), za použití ustanovení § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu